

НОВА КОНСТИТУЦІЯ СТВОРИТЬ
УМОВИ ДЛЯ РЕАЛІЗАЦІЇ ЛЮДИНИ

стор 3

БАНКРОТСТВО
В ЦІНІ?

стор 4

РЕЙДЕРСТВО В УКРАЇНІ
НАБУЛО МАСОВОГО ХАРАКТЕРУ

стор 5

Влада завдала українцям чергового нищівного удару — з 1 листопада 2018 року газ подорожчає на 23,5%. Слідом за цим зростанням ціни поповзуть угору тарифи на опалення й гаряче водопостачання. За даними Організації економічного співробітництва та розвитку (ОЕСР), в Україні найвищий серед європейських країн рівень витрат на оплату комунальних послуг відносно рівня доходів: витрати українців на оплату послуг ЖКГ наближаються до 40%, що в 1,6 раза перевищує середньоєвропейський показник. При цьому Україна посідає останнє місце серед європейських країн за рівнем середньої заробітної плати й пенсії. Тому нинішнє підвищення тарифів — це не просто удар по гаманцю. Це доведення багатьох людей, які й так перебивалися з хліба на воду, аби заплатити за «комуналку», до відчаю.

ПІД ПРИКРИТТЯМ БОРГІВ

Збільшуючи вартість газу для населення на 23,5%, влада традиційно посилається на вимоги МВФ. Прем'єр Гройсман зі скорботною міною на пухкому обличчі зробив заяву, що якби не було цього подорожчання, Україні загрожував би дефолт. І, мовляв, тільки співпраця з міжнародними кредиторами дозволить обслуговувати «ті борги, які взяли до нас». А щоб ніхто часом не засумнівався в ефективності уряду, Володимир Борисович заявив, що подорожчання «всього» на 23,5% вдалося досягти неймовірними зусиллями. Мовляв, скажіть спасибі, що блакитне паливо подорожчає не на 60%, як наполягав Фонд.

Його риторика ось уже кілька місяців будеться на тому, що «не ми позики брали, але нам їх віддавати». Однак факти свідчать про протилежне. Те, що борги «папередніков» уже давно сплачені, підтверджує в.о. міністра фінансів пані Маркарова, яка на презентації стратегії управління держборгом заявила, що середній термін погашення українських цінних паперів становить шість років. Це означає, що Україна повернула практично всі кредити, які брала до 2012-го, і зараз ми платимо за позиками, взятими після цього року, в тому числі кабінетами Яценюка та Гройсмана. Нездарма з 2014-го по сьогодні зовнішній борг України збільшився на 11,4 млрд дол.

Наприклад, 25 вересня цього року Україна погасила процентний платіж на суму 110 млн дол. за євробондами на 3 млрд дол., які розміщував уже уряд Гройсмана у вересні 2017 року. В цілому у цьому році вже було сплачено 220 млн дол. відсотків за цей тримільярдний кредит.

(Закінчення на стор. 2)

ТАРИФНА ШОКОТЕРАПІЯ

**НИНІШНЄ ЗРОСТАННЯ ВАРТОСТІ БЛАКИТНОГО ПАЛИВА
З 6879 ДО 8550 ГРН. ЗА 1 ТИС. КУБ. М
БОЛЯЧЕ ВДАРИТЬ ПО УКРАЇНЦЯХ. ПЕРЕДУСІМ ВОНО ПОЗНАЧИТЬСЯ
НА ВЛАСНИКАХ ПРИВАТНИХ БУДИНКІВ, ЩО ОПАЛЮЮТЬСЯ ГАЗОМ**

ВСЕУКРАЇНСЬКА СУСПІЛЬНО-ПОЛІТИЧНА ГАЗЕТА

НАША АДРЕСА В ІНТЕРНЕТІ: GAZETA.VV.COM

Рекомендована ціна
3 грн 50 коп.

Фото Олександра ПРОКОПЕНКА

ТАРИФНА ШОКОТЕРАПІЯ

(Закінчення. Початок на стор. 1)

Слід зауважити, що якщо МВФ дає позики під 3% річних, то процентна ставка під короткострокове розміщення єврооблігацій (до 10 років), до якого так любить вдаватися уряд Володимира Борисовича, становить в середньому 9,5% річних. До речі, уряд Юлії Тимошенко не звертався за подібними позиками через їхню дорожнечу. Ну а Гройсман це не зупиняє — набираючись нових боргів, він буде раз у раз жертвувати інтересами українців заради отримання чергового траншу від МВФ, щоб, власне, пустити його на погашення взятих ним же позик.

ПЛАТІЖКИ — З ВАЛІДОЛОМ

Заявляючи про підвищення тарифів на газ для населення, Гройсман запевнив, що до кінця опалювального сезону вартість блакитного палива більше не зростатиме.

І тут пригадався квітень 2016-го, коли він же, встановлюючи єдину ціну газу на рівні 6879 грн за 1 тис. куб. м, говорив: «Переконаний у тому, що ми в цьому питанні сьогодні поставимо крапку, і це буде остання зміна ціни на газ у житті нашої держави». Тому й зараз словам прем'єра важко повірити. Тим більше що він скромно промовчав про те, що ж буде у квітні 2019-го, коли опалювальний сезон завершиться.

А буде, на жаль, нове подорожчання — причому не тільки навесні, а й восени — щонайменше ще на 10%. Адже уряд зобов'язався привести тарифи на газ до 100% імпортного паритету до 1 січня 2020 року.

Утім, і нинішнє зростання вартості блакитного палива з 6879 до 8550 грн. за 1 тис. куб. м боляче вдарить по українцях. Передусім воно позначиться на власниках приватних будинків, що опалюються газом. Невеликий перепопчик матимуть лише мешканці багатоквартирних будинків: після встановлення Кабміном нової ціни на газ компанії з

теплопостачання звернуться до НКРЕКП із проханням затвердити нові тарифи, а тому платіжки з новими цінами на опалення й гарячу воду ми побачимо в грудні.

Газ складає близько 70% тарифу на опалення й гарячу воду. Якою буде нова ціна тепла в квартирах, багато в чому

«НАФТОГАЗ» ОТРИМАВ ПРАВО З 1 ГРУДНЯ 2018 РОКУ ДАВАТИ ДОРУЧЕННЯ ОБЛГАЗАМ ВІДКЛЮЧАТИ ТЕПЛОМЕРЕЖІ ВЗИМКУ ЧЕРЕЗ БОРГИ ЗА СПОЖИТИЙ ГАЗ

залежить від регіону, місцевої влади, стану мереж та іншого. Так, у Житомирі анонсували зростання тарифів на опалення на 17%, а в Маріуполі — на 30%. Якщо виходити з того, що тарифи підвищаться на 16–17%, за тепло в квартирі типу «готелька» доведеться щомісяця платити щонайменше на 200 грн більше. Під силу? Для когось так. Однак якщо врахувати, що подорожчає і решта комунальних послуг, а слідом за ними все інше (тому що тарифи закладаються у вартість товарів), то вимальовується зовсім невесела картинка.

СУБСИДІЇ У ПОМІЧ?

Президент Порошенко, який під час відвідин Трипільської ТЕС влітку 2017 року запевняв, що газ для українців буде дешевшим завдяки відмові від дорогого російського палива та виключенню з тарифів корупційної складової, і сьогодні не оминув цю злободенну тему. Але нині, осідлавши улюбленого коника, гарант заявив, що здешевити газ можна лише шляхом повернення в російську газову кабалу, чого він ніколи не допустить. Про

енергонезалежність, заради якої в 2016-му підвищувалися тарифи і якої ми ніби повинні досягти до 2020 року, він навіть не згадав. Імовірно тому, що навіть у «Нафтогазі» говорять про можливий зрив програми із самозабезпечення України блакитним паливом. Але ж президент любить виступати тільки з позитивними новинами, залишаючи весь негатив Кабміну, щоб складалося враження, ніби він не впливає на уряд.

Ось і тепер Порошенко віддав розпорядження КМУ розширити програму субсидування, щоб від зростання тарифів нібито не постраждали українці. Цілком логічно, що за цим видом допомоги звернеться багато людей. Але чи вистачить грошей на його забезпечення, якщо в проекті держбюджету-2019 на субсидії закладено 55 млрд грн, тобто на 22,4% менше, ніж у цьому році?

Здавалося б, можна збільшити фінансування цієї статті. Однак за проектом держкошторису, як і за виконанням зобов'язань щодо підвищення тарифів, пильно стежить МВФ, який у разі збільшення «дірки» в бюджеті може відмовити Україні в новій програмі, а отже, в новому транші. Тому курс на скорочення кількості субсидіантів буде продовжений. Владі лише потрібно ще більше ускладнити доступ до держдопомоги й простимулювати сусідів «стукати» на тих, хто оформив субсидію, нібито не маючи на неї права. В результаті отримаємо ще більше зростання заборгованості з оплати комунальних послуг, яка сьогодні, за даними Держстату, вже становить 34,5 млрд грн.

Накопичення боргів загрожуватиме тим, що взимку багато міст залишаться без опалення. І все тому, що «Нафтогаз» отримав право з 1 грудня 2018 року ініціювати й давати доручення облгазам відключати тепломережі взимку через борги за спожитий газ.

Аріна МАРТОВА

КОНТЕКСТ

Українці вимагають справедливої ціни на газ

У всіх регіонах України проходять ініційовані партією «Батьківщина» акції протесту проти підвищення ціни на газ для населення. Десятки тисяч громадян у 160 містах нашої країни вимагають від президента Порошенка скасувати антинародне рішення, в результаті якого тарифи на газ зростуть на 23,5% уже з листопада. Найбільш активно проти подорожчання блакитного палива виступили Полтавська, Чернігівська, Дніпропетровська, Сумська та Херсонська області.

Звернення до глави держави з вимогою скасувати рішення про підвищення тарифів на позачергових сесіях ухвалили вже півсотні місцевих рад по всій Україні. Для складання відповідних звернень дати сесій уже визначили 152 ради; ще 287 завершують збір підписів для їх проведення.

Лідер ВО «Батьківщина» Юлія Тимошенко констатувала, що влада лицемірить, розповідаючи людям про те, що в усьому світі газ населенню постачається за ринковими цінами.

«Вони говорять, мовляв, ми вам встановлюємо таку ціну, як у Європі. Однак однакові ціни у країнах ЄС не існують. Тарифи на газ, воду, тепло встановлюються в кожній країні з урахуванням того, скільки здатні платити споживачі, який тариф потягне народ», — пояснила політик.

Юлія Тимошенко підкреслила, що в Євросоюзі доходи людей у середньому в 16 разів вищі, ніж доходи українців.

«Якщо в них високі доходи, то їм і встановлюють високі тарифи, тому що тарифи — це це один податок. А як в Україні, де доходи в 16 разів нижчі, можна платити за непідйомними європейськими тарифами?» — обурилася вона.

На думку Юлії Тимошенко, тарифи — це просто величезна система поборів через монопольні структури.

«Ринок встановлює ціну. А в Україні ціна встановлюється постановою Кабміну. Десь ще у світі є ринок, де ціна встановлюється постановою уряду? Це обман!» — запевнила вона.

Політик констатувала, що вартість українського газу, з урахуванням ціни видобутку, ренти, транспортування й податків, становить максимум 80–90 дол. за тисячу кубометрів. Лідер партії навела приклад Казахстану, який самостійно видобуває достатню кількість газу і продає його населенню по 92 дол. за 1 тис. куб. м. Перепродаж українського газу власного видобутку за завищеною втричі ціною Юлія Тимошенко назвала корупційною оборудкою влади.

Вона заявила, що зробить все для того, щоб домогтися прийняття постанови №9198 про мораторій на підвищення тарифів на газ, тепло й електроенергію, розробленої командою «Батьківщини», і не допустити зубожіння людей.

Щоб знайти вихід із ситуації, що склалася навколо тарифів, переконала Юлія Тимошенко, необхідно мати один-єдиний ресурс — політичну волю.

«Ми припинимо це знущання над людьми. Громадяни отримуватимуть газ за справедливою ціною», — пообіцяла політик.

ЗОВНІШНІЙ ДЕРЖАВНИЙ БОРГ

НА 1 ВЕРЕСНЯ 2018

0% БОРГІВ УРЯДУ ТИМОШЕНКО

Нова Конституція покликана створити умови для самореалізації кожного громадянина України. Про це заявила Юлія Тимошенко на Конституційному форумі у Вінниці, який зібрав місцевих фахівців і громадських діячів для обговорення запропонованого лідером «Батьківщини» проекту нового Основного закону.

«Україна мала національну ідею — створення сильної суверенної держави, яка б стала частиною європейської спільноти. Цю ідею плекало не одне покоління українців. Ми як нація визначилися, що наше майбутнє — в об'єднаній Європі та НАТО. Ми пропонуємо обговорити національну мету — створення умов для самореалізації кожного в гармонії з людиною, природою і, звісно, в гармонії із Творцем», — зазначила голова партії «Батьківщина».

На думку Юлії Тимошенко, нинішній критичний стан держави зумовлений тим, що всі 27 років найкраща частина суспільства була відмежована від реального управління державою. Нова Конституція залучить інтелектуалів до системи ухвалення страте-

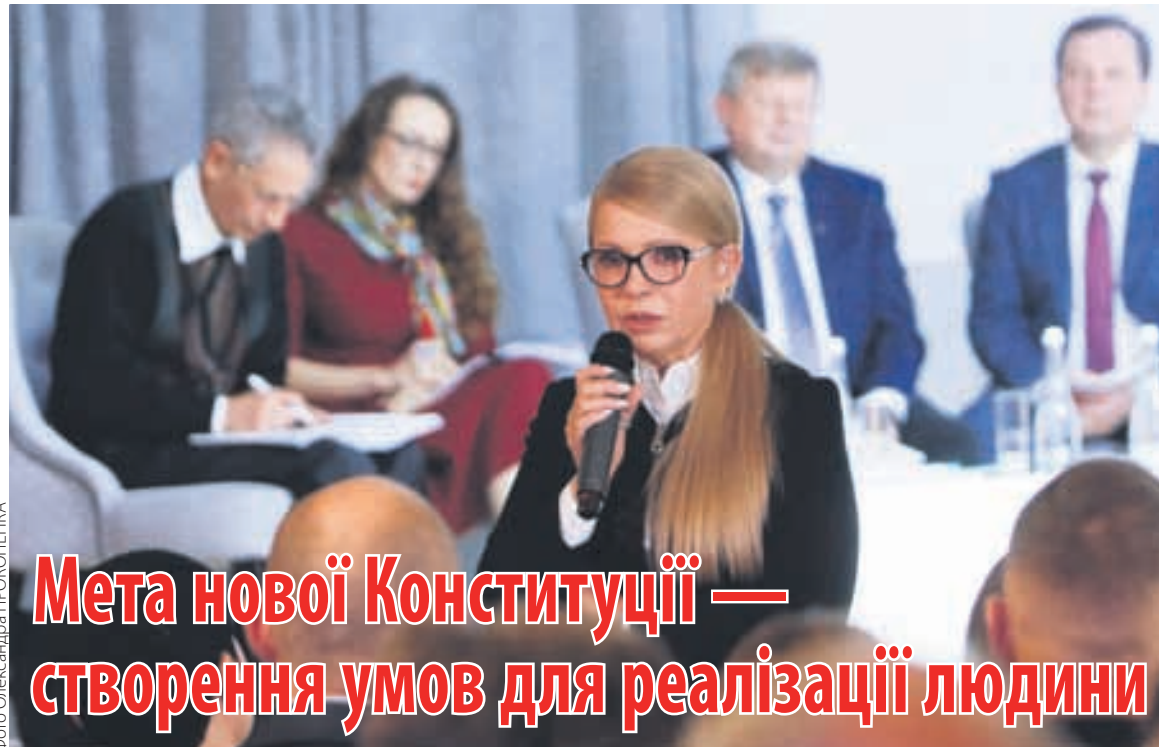

Фото: Олександра ПРОКОПЕНКА

Мета нової Конституції — створення умов для реалізації людини

гічних рішень національного рівня. Цей документ передбачатиме запровадження дієвих механізмів боротьби із корупцією та чесного виборного судочинства, подолання монополій та впливу олігархів. Чинники будуть підзвітними суспільству, місцеве самоврядування буде дієздатним, а згубне двовладдя президента та прем'єра буде знято.

«Одна з вад, яка не дає розвиватися Україні, — це

двовладдя в управлінні державою. І президент, і прем'єр керують країною, а тому в ста випадках зі ста між ними виникає конфлікт. Тому що це конфлікт стратегій, конфлікт рішень і конфлікт на рівні роботи кожного міністра, який часто стає заручником незрозумілих, навіть абсурдних рішень цих двох керівників. Адаже кожен президент вважає себе істиною в останній інстанції, а прем'єр-міністр

перебуває в слабкій позиції, бо кожне його рішення може бути ветованим», — вважає лідер «Батьківщини».

Юлія Тимошенко закликала всіх небайдужих доєднатися до обговорення нової народної Конституції, проект якої, на її переконання, має бути готовий до президентських виборів, щоб новий глава держави одразу після інавгурації міг винести документ на всеукраїнський референдум.

«Наше завдання — максимально залучити фахівців з усіх регіонів України до відшліфовування цього документа. Інтелектуали спроможні створити досконалі проекти Суспільного договору та нової Конституції», — зазначила політик.

НИНІШНІЙ КРИТИЧНИЙ СТАН ДЕРЖАВИ ЗУМОВЛЕНИЙ ТИМ, ЩО ВСІ 27 РОКІВ НАЙКРАЩА ЧАСТИНА СУСПІЛЬСТВА БУЛА ВІДМЕЖОВАНА ВІД РЕАЛЬНОГО УПРАВЛІННЯ ДЕРЖАВОЮ. НОВА КОНСТИТУЦІЯ ЗАЛУЧИТЬ ІНТЕЛЕКТУАЛІВ ДО СИСТЕМИ УХВАЛЕННЯ СТРАТЕГІЧНИХ РІШЕНЬ НАЦІОНАЛЬНОГО РІВНЯ

П'ять кроків для розвитку економіки України

Новий економічний курс допоможе побудувати ефективну економіку та створить усі можливості для молоді залишатися працювати в Україні. Про це Юлія Тимошенко сказала під час зустрічі зі студентами Кам'янець-Подільського національного університету імені Івана Огієнка.

Лідер «Батьківщини» назвала п'ять головних кроків для розвитку української економіки. По-перше, потрібно розвивати внутрішній ринок.

«Внутрішній ринок — це купівельна спроможність людей. Головний інвестор у країну — це людина, яка може щось купувати. Якщо вона не здатна купувати їжу, одяг, медикаменти, економіці немає куди розвиватися. Треба створити внутрішній платоспроможний ринок», — пояснила Тимошенко.

Вона зауважила, що в доларовому обчисленні ВВП за чотири з половиною роки впав у 1,6 раза. «Економіка падатиме, якщо доходи будуть у 16 разів нижчі, ніж в об'єднаній Європі, і в 23–24 рази нижчі, ніж у США», — навила дані політик.

По-друге, треба докорінно змінювати грошово-кредитну політику. Як зазначила Юлія Тимошенко, в Нацбанку створили фінансову піраміду депозитних сертифікатів.

Фото: Олександра ПРОКОПЕНКА

«Нацбанк грубо запозичує гроші під 18% річних за умовно стабільного курсу валюти. Ця фінансова піраміда накопила борг на рівні 84% ВВП. Усі запозичення у світі під державні гарантії та на державні потреби робляться під 1,5–3%, а в нас — під 18%. За чотири з половиною роки з України витягнули майже 13 млрд дол. Стільки ми від МВФ отримали», — обурилася лідер «Батьківщини».

«Коли змінимо систему, тоді повернемося до нормального кредитування економіки. Треба прибрати з Нацбанку всі спекулятивні оборотки, які виснажують наш золотовалютний резерв і бюджет», — додала Юлія Тимошенко.

По-третє, в Україні вдвічі завищене податкове навантаження на бізнес. «У нас 60% економіки «в тіні». Потрібно змінити податкову систему та поставити в правильну позицію щодо бізнесу», — пояснила політик.

Наступний крок — перехід до переробки сировинної продукції в Україні.

«Ми отримуємо від експорту аграрної сировини 18 млрд євро на рік. Якщо перероблятимемо вдома сировину, матимемо 180 млрд євро від продажу готової продукції як всередині країни, так і за її межами. ВВП України в 2017 році склав 112 млрд дол., а можемо тільки від аграрного сектора отримувати 180 млрд євро», — наголосила вона.

Юлія Тимошенко звернула увагу на те, що якщо ми перероблятимемо свої сировинні ресурси, то «зможемо кредитувати МВФ, а не вони нас».

І останній крок — усунути фактор безконтрольності та безвідповідальності влади. Повне перезавантаження влади, нова Конституція, новий економічний курс, стратегія миру — все це сукупно введе Україну з кризи. «Ми маємо все для того, щоб показати високий клас організації свого життя. Ми спроможні змінювати й змінюватися. У нас є всі шанси створити красиву архітектуру нового суспільства», — переконана лідер «Батьківщини».

Ми повернемо наш, український, Донбас

Після президентських виборів нова влада змінить формат переговорів про припинення російської агресії, зміцнить армію і зупинить бізнес на війні. Про це заявила Юлія Тимошенко під час мітингу в Козятині, що на Вінниччині.

«Нам потрібен мир, але не на умовах агресора. Ми доб'ємося миру, але на умовах України. Ми повернемо наш, український, Донбас. Там буде відновлено дію українських законів. Територія буде демілітаризована, і ми повернемо додому два мільйони біженців», — наголосила вона.

Юлія Тимошенко переконана, що війна на сході декому дуже вигідна, адже на ній заробляють мільярди, при цьому прикриваючись фальшивим патріотизмом. Лідер «Батьківщини» зауважила, що сьогодні окуповані території перетворилися на «сіру зону», через яку здійснюється контрабанда, в тому числі наркотиків.

Політик назвала головні шляхи розв'язання конфлікту. По-перше, за словами Тимошенко, Україні потрібна сильна контрактна армія.

«Сьогодні в світі загострилася боротьба за енергоресурси, за харчі, за землю. Якщо ми не станемо сильними й залишимося нездатними захищати свої кордони, то не зможемо вижити в цьому конкурентному світі», — сказала вона.

По-друге, наголосила політик, не варто поклатися лише на тупикові Мінські домовленості.

«Вони від самого початку були безперспективними. Які переговори, коли з одного боку столу сидять терористи з так званих ЛНР та ДНР, а з іншого — проросійські маріонетки, які представляють Україну? Це зрада національних інтересів України!» — обурилася лідер і додала, що слід було з перших днів війни спиратися на Будапештський меморандум.

«Чому за чотири з половиною роки наш головний безпековий документ не винесли на найвищий рівень? Чому президенти країн-підписантів не опинилися за столом переговорів? Чому їх не попросили виконати гарантії або повернути те, що в нас забрали? Тому що за нашою спиною зливають національні інтереси України, нашу стратегію! Якщо президент жодного слова не сказав про Будапештський меморандум, то це означає, що справжні переговори про мир не ведуться», — підсумувала вона.

Слова «банкрут» і «банкрутство» в Україні сприймають із негативним відтінком. Проте в цивілізованому світі визнання себе неплатоспроможним не є якимось тавром. Навпаки, це можливість стати на ноги і продовжувати свою діяльність. Навіть зірки Голлівуду періодично оголошують про банкрутство. Верховна Рада нещодавно ухвалила Кодекс України про процедури банкрутства, проте світова практика в нашій країні має дещо викривлену інтерпретацію.

Процедура банкрутства в Україні не нова. Юридичні особи час від часу до неї вдаються. Ноу-хау Кодексу в тому, що неплатоспроможними себе можуть визнати тепер і фізичні особи, в тому числі фізичні особи-підприємці.

Нацбанк позитивно відреагував на законодавчий акт, констатувавши, що відтепер позичальник, який потрапив у скрутне матеріальне становище, може офіційно ініціювати своє банкрутство. Навіщо? Та тому що з моменту відкриття судового провадження припиняється нарахування штрафів та інших видів фінансових санкцій по відношенню до боржника, вводиться мораторій на задоволення прав кредиторів, а реалізацію майна позичальника згідно з процедурою банкрутства супроводжує арбітражний керуючий. У цей період можливість боржника управляти своїми майновими і корпоративними правами обмежується.

І все ж українське законодавство стояло, стоїть і стоятиме в першу чергу на стороні інтересів кредиторів. Тому визнання себе банкрутом для пересічного українця, який через кризу не може платити по рахунках, буде дуже і дуже непростим.

Отже, згідно з ухваленим Кодексом, позичальник, який опинився в скрутному становищі, повинен звернутися до Господарського суду за місцем реєстрації із заявою про ініціювання процедури банкрутства (у кредитора такого права немає). Однак у нього повинні бути вагомні підстави, прописані в ст. 115 документа. Так, розмір прострочених зобов'язань перед кредитором повинен становити не менше 30 мінімальних зарплат (не менше 111 690 грн за нинішньої «мінімалки» в 3723 грн і не менше 125 190 грн з 2019 року, коли мінімальна зарплата виросте до 4173 грн). Другий пункт — боржник перестав погашати планові платежі (в тому числі кредити) в розмірі понад 50 відсотків

БАНКРУТСТВО В ЦІНІ?

ПРОЦЕДУРА БАНКРУТСТВА МОЖЕ БУТИ ВІДКРИТА, ЯКЩО СУМА БЕЗПЕРЕЧНИХ ВИМОГ КРЕДИТОРІВ (ЗА ЯКИМИ СУДОВІ РІШЕННЯ НАБРАЛИ ЧИННОСТІ) СТАНОВИТЬ НЕ МЕНШЕ 100 МІНІМАЛЬНИХ ЗАРОБІТНИХ ПЛАТ, ТОБТО З НОВОГО РОКУ — 420 ТИС. ГРН

місячних платежів по кожному із зобов'язань протягом 2 місяців. Третє — є постанову у виконавчому провадженні про відсутність у фізичної особи майна, яке можна стягнути.

Заява боржника до суду повинна містити масу обов'язкової інформації. По-перше, це декларація про фінансовий стан боржника і членів його сім'ї за три роки. До слова, в декларацію потрібно включати навіть колишніх чоловіка або дружину, з якими боржник розлучився протягом трьох років до подачі заяви. Тобто якщо хтось вирішив ініціювати процедуру

банкрутства, його колишня друга половина в результаті відповідатиме разом із ним. Також у Кодексі не прописано, що робити людям, які не здають щорічні декларації.

Крім декларацій потрібно детально описати всі свої приватні борги, банківські кредити, іпотеки та застави, все своє майно, надати копії правовстановлюючих документів та копії договорів із відчуження/придбання рухомого і нерухомого майна боржника протягом року до подачі заяви до суду (якщо сума договорів понад 30 мінімальних зарплат), інформацію про рахунки в українських і зарубіжних

банках, докази загрози неплатоспроможності.

Юристи попереджають, що до збору документів і складання заяви потрібно поставитися вкрай відповідально і скрупульозно. Бо якщо в процесі кредиторів доведуть, що позичальник надав недостовірні дані, це буде приводом для відмови.

Крім заяви потрібно внести на депозитний рахунок суду авансовий платіж для забезпечення діяльності арбітражного керуючого. Саме він вестиме переговори з кредиторами, проводитиме інвентаризацію майна боржника, складатиме план реструкту-

ризації заборгованості або ж (у разі, якщо компроміс не буде знайдений) оцінюватиме і продаватиме майно позичальника, щоб розплатитися за зобов'язаннями.

Послуги цього фахівця теж недешеві. Авансовий платіж становить три мінімальні зарплати за кожен місяць виконання повноважень. Тож за нинішньої «мінімалки» за три місяці доведеться заплатити 33 507 грн. За проведення процедури реструктуризації арбітражний керуючий візьме п'ять мінімальних зарплат. А ще йому належить додаткова грошова винагорода — 5% від стягнутих коштів і 3% від вартості реалізованих активів.

Крім того, він наділений безпрецедентним правом отримувати будь-яку конфіденційну і банківську інформацію, в тому числі про рух коштів боржника. Тому не виключено, що в арбітражні керуючі потягнуться і нечисті на руку люди, які спробують скористатися цим задля корисливих цілей.

До того ж незаангажованість керуючого може нівелюватися тим, що комітет кредиторів (тобто сімка тих, кому він найбільше заборгував) у будь-який момент, без пояснень і підстав, може замінити його на когось іншого, обраного за власним бажанням. І тоді де гарантія, що оцінка майна боржника не буде занижена?

Отже, припустимо, суд прийняв заяву до виробництва. До слова, процедура банкрутства може бути відкрита, якщо сума безперечних вимог кредиторів (за якими судові рішення набрали чинності) становить не менше 100 мінімальних зарплатних плат, тобто з нового року — 420 тис. грн. А далі є всього два варіанти розвитку подій. Перший — власне реструктуризація. Якщо щодо неї не було досягнуто домовленості протягом трьох місяців із дня відкриття провадження, суд ухвалює рішення про банкрутство, розпродавши майно, щоб задовольнити вимоги кредиторів. І вже після завершення процедури суд вносить рішення про звільнення боржника від усіх інших боргів.

А далі все просто — протягом п'яти років ця людина не може себе повторно визнати банкрутом. Також вона зобов'язана, виступаючи поручителем або набираючи нові позики, протягом п'яти років повідомляти про свій статус. Ну і протягом трьох років банкрут вважатиметься особою з небездоганною діловою репутацією.

Зрозуміло, подібна процедура з огляду на те, що вона вимагає великих витрат, потішить лише тих, у кого великі доходи і неймовірні суми заборгованості, що згодом може перетворити процедуру банкрутства на чергову схему для заможних ділків.

Катерина МІЦКЕВИЧ

В ТЕМУ

Кодекс скасував мораторій на продаж заставного житла

Парламент, ухваливши Кодекс України про процедури банкрутства, відкрив справжню скриньку Пандори. Адже документ скасував мораторій на стягнення іпотечного майна за валютними кредитами. Тобто квартири щонайменше 1,5 млн українців можуть піти з молотка.

Кодекс із питань банкрутства запроваджує п'ятирічний особливий режим реструктуризації валютної іпотеки. Тепер вимоги кредитора, які виникли за кредитом у валюті, конвертуються в гривню за курсом НБУ на день відкриття справи про неплатоспроможність і погашаються боржником у розмірі 100% від ринкової вартості квартири або житлового будинку. Вартість житлоплощі визначає обраний банком оцінювач.

У разі, якщо площа квартири не перевищує 60 кв. м (або не більше 13,65 кв. м житлової площі на кожного члена сім'ї боржника) або загальна площа житлового будинку не більше 120 кв. м, то процентна ставка за таким планом реструктуризації встановлюється на рівні українського індексу ставок за дванадцятимісячними депозитами фізичних осіб

(UIRD), збільшеного на 1 пункт. Зараз цей індекс становить 15,36%.

Якщо ж площа нерухомості більше зазначеної, то процентна ставка встановлюється за індексом, збільшеним на 3 пункти, а план реструктуризації розраховується на 10 років.

При цьому вже ніщо не заважає відібрати житло за борги. І хоча в Кодексі зазначено, що єдина квартира не більше 60 кв. м і будинок не більше 120 кв. м не може піти з молотка, немає жодної гарантії, що сім'я позичальника не опиниться на вулиці. Тим більше що ухвалений нардепами влітку 2018 року закон №6027-д, який розширює права кредиторів і посилює вимоги до стягнення боргів із позичальників, їхніх спадкоємців і поручителів, дозволяє це зробити. До того ж він поширює свої норми на вже діючі кредитні договори.

Вадим ІВЧЕНКО: «Рейдерство в Україні набуло масового характеру»

За останніх кілька років на фермерів було здійснено тисячі нападів із метою заволодіння їхнім майном, були навіть вбивства... Здається, що й за режиму Януковича такого свавілля не було. На цьому тлі влада все частіше говорить про те, що потрібно негайно зняти мораторій на продаж земель сільськогосподарського призначення. Народний депутат від фракції партії «Батьківщина» Вадим Івченко розповів про ризики відкриття ринку землі в нинішніх умовах.

» Фермери все частіше нарікають на напади. Згадаймо хоча б резонансний випадок, що стався з господарством Строгого Олександра Федоровича, коли у фермера хотіли забрати його майно. Таких прикладів тисячі. Що діється нині?

— Фермер Олександр Строгий приїжджав до нас у партію за захистом. Ви б бачили його спину! Десять кульових відмінтин! Дві кулі потрапили в голову, ще кілька пробили колінні чашечки... Погоджусь із вами: рейдерство в Україні набуло масового характеру. Агробізнес — одна з небагатьох сфер, які нині активно працюють і отримують доходи. А це спокуса для злочинців. З іншого боку, безкарність сприяє рейдерству.

Рейдерство здійснюється за різними схемами. Одна з

но, речові права і таке інше. Знаходяться «чорні реєстратори», які на підставі підроблених документів оформлюють договір купівлі-продажу господарства чи квартири, договір про отримання позики тощо, підроблюють підпис — і справу зроблено...

» Як цьому завадити?

— Потрібно унеможливити діяльність таких реєстраторів, у законодавчий спосіб посиливши їхню відповідальність. Має бути розуміння, що уникнути покарання не вийде. Суворі кара повинна відбити бажання цим займатися. Ця позиція відображена в Новому економічному курсі України, який запропонувала Юлія Тимошенко.

Насправді ж у нас повністю відкрита зона для видачі таких людей із країн ЄС і всього світу, крім Росії і купки авто-

Фото Олександра ПРОКОПЕНКА

в суді намагаються довести, що фермери заборгували гроші. Тоді суд арештовує врожай і передає його начебто на зберігання заявнику. Повернути його в такому разі майже неможливо. Такі оборудки відбуваються за участі виконавчої служби.

» За кордоном знають, що в нас таке рейдерське свавілля?

— Знаєте, прямі інвестиції в Україну сьогодні значно менші, ніж у будь-яку іншу країну, яка має таке саме зростання ВВП. Частково це пов'язано із війною. Втім, головні причини — це корупція, рейдерство, відсутність чесних та незалежних судів. Все це, ясна річ, відлякує потенційних інвесторів.

тримували добротні законопроекти, потрібні для здійснення земельної реформи. І один із найважливіших законопроектів у цій низці — №7060 щодо стимулювання створення і розвитку сімейних фермерських господарств та припинення корупційних зловживань у сфері розпорядження землями державної та комунальної власності. Його авторами є Іван Кириленко, представники фракції партії «Батьківщина», депутати з інших фракцій та груп парламенту. Долучився до розробки документа і я.

Законопроект уже пройшов перше читання. У ньому прописані норми, за якими землю може взяти лише та людина, яка на ній працюватиме. Не буде такого, що хтось узав землю, а потім її продав. У тебе є сім років для того, щоб створити господарство, працювати. Через сім років можна подати заяву й приватизувати землю. Але вже не 2 гектари, а 10.

У такий спосіб ми даємо дорогу тим господарям, які займаються нішевыми культурами, органікою, садівництвом, овочівництвом, тваринництвом. Ми створимо можливість викупу земельних ділянок саме тими, хто справді братиме землю, щоб вести власний бізнес.

Якщо ми візьмемо, приміром, як у Польщі, 2 мільйони 600 тисяч господарств по 10 гектарів, то це 26 мільйонів гектарів. Нехай у нас буде 20 мільйонів, інші 20 мільйонів будуть в оренді у фермерів, холдингів. Ми ділимо ці 20 мільйонів гектарів на 10 і отримуємо 2 мільйони сімейних ферм. Множте на 4 — це 8 мільйонів громадян, які матимуть роботу, сплачуватимуть податки, отримуватимуть соціальну підтримку, пенсійний стаж.

Сьогодні в сільському господарстві офіційно працюють 460–470 тисяч осіб. Решта 4,5 мільйона — це одноосібники, які не отримують пенсії, не мають трудового стажу. Їхня

продукція перебуває в нелегальному обігу, вони не сплачують податки. Їх ніби взагалі немає...

Ось чим потрібно займатися. Щоб було 2 мільйони сімейних ферм. Щоб було 20 мільйонів гектарів землі у цих людей, які її використовують, розвиваючи свій бізнес. Тоді за кожен гектар буде конкуренція. Кожна сім'я захоче собі не 10 гектарів, а, наприклад, 12. За таких умов ціна за гектар землі буде зовсім іншою.

Потрібно прибирати монополію, створювати конкуренцію, працювати над тим, щоб у людей була можливість отримати кошти під інвестиційні проекти, під розвиток власного господарства, щоб модернізуватися й поступово нарощувати свій потенціал.

» Які ризики відкриття ринку землі ви вважаєте найбільш шкідливими?

— Найперше — це відсутність обмежень щодо кількості гектарів. Холдинги та їхні лобісти у Верховній Раді ніколи не дозволять законодавчо закріпити в Україні обмеження на рівні 100–200 гектарів на одну особу. Парламент за це не проголосує!

Друге — спекуляція. Мають бути суворі вимоги до тих, хто отримує землю. Щоб вона бралася не для перепродажу, а для господарювання, як це є в багатьох країнах. У Франції, наприклад, існує державна структура, яка може заблокувати будь-яку угоду купівлі-продажу землі. Чому? Тому що висувуються вимоги щодо того, що на ній можна вирощувати, щоб це не йшло врозріз із розвитком молодих фермерів, щоб не дрібнілося господарство, щоб не створювалися передумови до розпаду господарства взагалі, щоб це був місцевий товаровиробник тощо. Якщо ти виконуєш усі вимоги, ця державна інституція дає погодження.

У тій же Польщі, згідно з новим законом, не можна здати в оренду землю без ухвали суду. Продати її також не можна, якщо її взято без рішення суду. Тобто Польща фактично ще сильніше зарегулювала це питання.

Нам потрібно доступно прописати всі умови й чітко вказати обмеження, щоб не було концентрації землі в одних руках. А потім вже можна думати про те, як відкривати ринок.

Поки що наша партія і аграрні асоціації, з якими ми підписали меморандум (зокрема Асоціація фермерів та приватних землевласників), виступають за продовження мораторію як мінімум до 2022 року. Влада незабаром зміниться, і ми зможемо довести наші напрацювання до логічного завершення і побачити відповідні зрушення.

Розмовляв
В'ячеслав КОЗАК

**АГРОБІЗНЕС — ОДНА З НЕБАГАТЬОХ СФЕР,
ЯКІ НИНІ АКТИВНО ПРАЦЮЮТЬ
І ОТРИМУЮТЬ ДОХОДИ. А ЦЕ СПОКУСА
ДЛЯ ЗЛОЧИНЦІВ. З ІНШОГО БОКУ,
БЕЗКАРНІСТЬ СПРИЯЄ РЕЙДЕРСТВУ**

найпоширеніших — перереєстрація корпоративних прав або прав на певне майно. Пригадую, як кілька років тому відбулося рейдерське захоплення успішного фермерського господарства на Дніпропетровщині. Реєстратор в Одеській області переписав це господарство на безхатченка. А потім цей безпритульний буквально за дві доби переоформив його на одну з офшорних компаній. Те саме сталося в 2016 році з господарством «Нива-2010» у Кіровоградській області — його переписали на підставних осіб, а пізніше — на фірму з Дніпра.

Справа у тому, що було спрощено процедуру реєстрації. Ми дали змогу всім сільським та міським радам, відповідним органам місцевого самоврядування запровадити посаду реєстратора, який, маючи доступ до реєстрів, може реєструвати май-

ритарних країн. Тому їм нема куди діватися. Потрібна лише швидка реакція правоохоронних органів і, звісно, відповідне законодавство. Але для цього необхідна реальна реформа не тільки цих органів, але й суду.

» Але ж їх і зараз можна притягнути до відповідальності?.. Начебто існує урядовий штаб із цього питання...

— Фермер Олександр Строгий звернувся до урядового штабу. А також до Мін'юсту. І там тиждень не давали ходу його заяві. Це свідчить про те, що не надто швидко урядові органи відновлюють справедливості у цій сфері.

» Є ще схема, коли не заводять майном, а крадуть урожай...

— Так і є. Останній приклад — на підприємство з чеськими інвестиціями в Київській області приїхали два комбайни й три зерновози, зібрали 30 гектарів сої і поїхали собі. Буває,

У середині вересня рейдери зібрали врожай аграрної компанії з чеськими інвестиціями. Це найсвіжіший приклад. Кілька років тому схожа ситуація виникла навколо американської компанії «Бунге». Юристи компанії випадково дізналися, що державний реєстратор переписав на іншого власника елеватори потужністю 80 тисяч тонн, які належали «Бунге Україна», розташованій на Вінниччині. Це що, позитивний інвестиційний клімат? Виходить якось так: шановні іноземці, ласкаво просимо до України, тут ви матимете чудовий шанс втратити свій бізнес...

» Інтерес для рейдерів становлять майно, врожай і — головне — земля. То що в нас із ринком землі? Чи вдасться владі зняти мораторій на її продаж?

— Ні, ринку землі не буде. Хай навіть не намагаються. Краще б вони готували та під-

Відповідь на ядерний шантаж

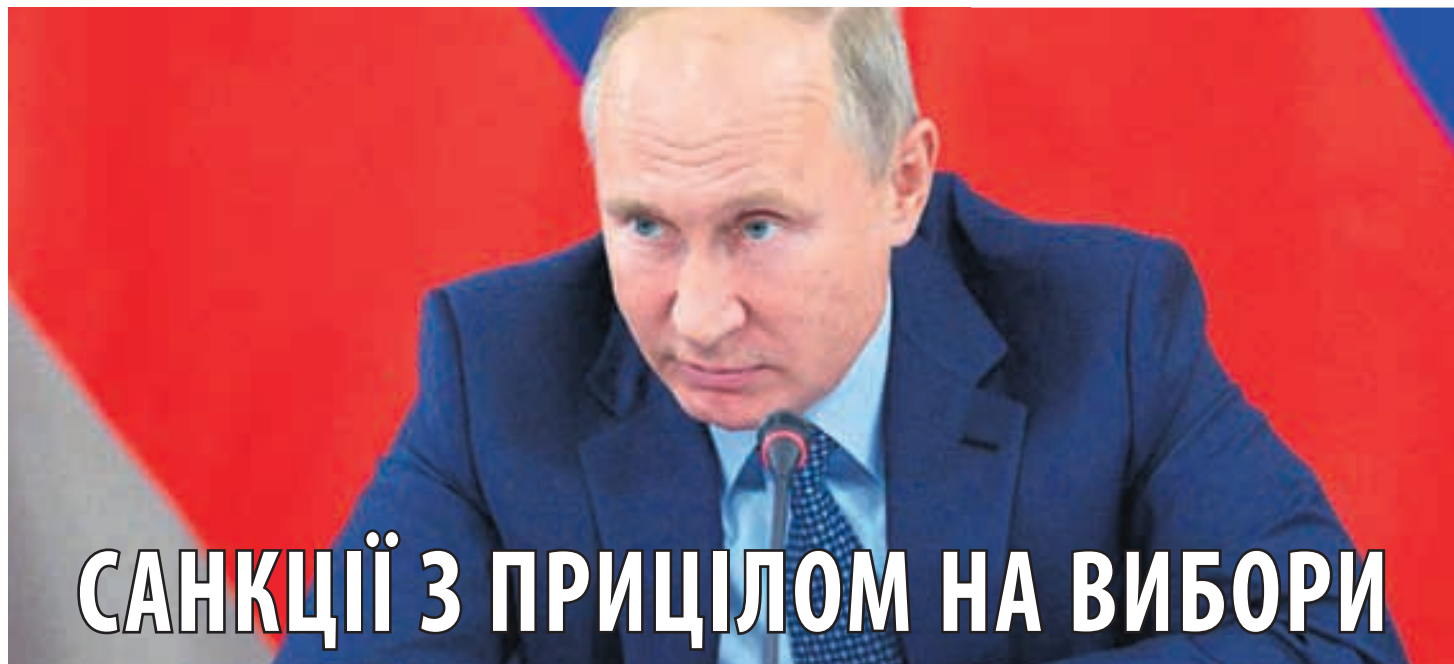
Путін, який брязкає зброєю в Україні та Сирії, почав усе частіше застосовувати ядерний шантаж. Виступаючи на Валдайському форумі, він пообіцяв росіянам, що вони потраплять до раю, а інші «просто здохнуть». А ще він охоче говорить про те, що РФ попереду планети всієї щодо систем доставки ядерної зброї. Утім, на відокремлення байок від реальності у світу немає часу, адже кремлівський карлик у руках тримає ядерну кнопку.

Заява Трампа про вихід США з Договору про ліквідацію ракет середньої і малої дальності, підписаного в 1987 році Горбачовим і Рейганом, по суті, є одним із механізмів, здатних остудити ядерний запал господаря Кремля. Американський президент констатував, що РФ неодноразово порушувала договір. І справді, прийнявши на озброєння оперативно-тактичний комплекс наземного базування «Іскандер», Москва час від часу вихваляється його дальністю, яка перевищує 500 км. А угода забороняє сторонам-підписантам мати балістичні ракети наземного базування й крилаті ракети дальністю від 500 до 5,5 тисячі кілометрів.

Тож не дивно, що Москва відрегулювала на вихід Штатів із договору виттям про нову гонку озброєнь. Так Трамп і не приховував своїх намірів, анонсувавши нарощування ядерного потенціалу країни доти, доки Росія і Китай, який також «бавиться» випробуваннями, не прийдуть до тями. Але Піднебесна не є стороною договору. А ось щоб Кремль зрозумів усю серйозність намірів, США спустили на воду нові атомні субмарини SSN-791 Delaware і SSN-792 Vermont, оснащені крилатими ракетами «Томагавк».

Росія, знекровлена американськими санкціями і втратою фахівців, не зможе протистояти США, у яких, як висловився Трамп, «грошей більше, ніж у будь-кого». І у спробах наздогнати «світового поліцейського» РФ видихається ще швидше. Та й представлені Росією «новації» викликають радше жаль, ніж страх і повагу. Ось тому, ймовірно, через рік-другий Путін буде змушений піти на підписання оновленого договору з Вашингтоном і навіть дотримуватися його. Тому що, хоч там що, світ розуміє, що ядерний удар по будь-якій із країн світу позначиться на всій земній кулі. А ось Путіну про це варто нагадати...

Варвара ПОЛУНИЧНА

Після анексії Криму й початку війни на Донбасі в Києва й Москви склалася «добра» традиція обміну санкціями. У зв'язку із перспективою отримання Україною автокефалії Путін 22 жовтня підписав указ, який передбачає введення «спеціальних економічних заходів щодо України». І якщо попередні санкції були галузевими або такими, які могли б вплинути на макроекономічні показники нашої країни, то цього разу Кремль зважився пройти по персоналіях.

Санкційний список поки не був опублікований. Утім, російський прем'єр-міністр Дмитро Медведев відкрив завісу секретності. Він пообіцяв, що в списку буде «багато досить відомих людей», які нібито завдали шкоди РФ. Під російські санкції підпадуть, за його словами, і юридичні особи.

Медведев уточнив, що санкції передбачають блокування українських активів на території Росії й заборону на вивід фінансових капіталів із РФ в Україну.

га Устенка, указ Путіна про введення санкцій зачепить насамперед фізичних осіб, а не юридичних, як це може здатися на перший погляд.

«Якби Росія хотіла ввести санкції проти юридичних осіб, вона б це зробила раніше. Тоді, коли різко обмежувала український експорт. Тоді, коли практично повністю зупинила продаж української машинобудівної продукції на своїй території. Зараз обмежувальні заходи проти українських експортерів будуть все ще болючими, однак уже не такими, як раніше. Сила удару

перебувають у складній ситуації. Глядач нічого не знає саме про них. Під час п'єси саме їхні репліки можуть виявитися абсолютно несподіваними, а їхні дії — непередбачуваними. У цьому якраз і полягає інтрига.

Але і автор, і вони самі знають про свою причетність. При цьому кожен із цих акторів не знає, чи точно про всі його «грішки» знає автор, і сподівається, що ні. Але й гарантій у нього немає. У будь-який момент автор може вказати на нього й надати докази. Все це зроблено для того, щоб у такий спосіб змусити актора поводитися «правильно», — пояснив Олег Устенко.

Його думку поділяє фінансовий експерт Олексій Куц. Він упевнений, що нитки численних фінансових схем тягнуться з України в РФ і назад. Варто хоча б згадати, що під час банкопаду 2014–2015 років, коли понад сто українських фінансових установ були виведені з ринку, російські банки почувалися чудово в нашій країні. Не варто також забувати і про вплив російського бізнесу на сфері енергетики та телекомунікацій в Україні. У зв'язку із цим у Москві діятимуть «гібридно».

За словами експерта, санкції дозволять «переказати вітання» групі осіб, які брали кредити в російських банках і отримують дивіденди від бізнесу, пов'язаного з РФ, але при цьому поведуться не цілком лояльно або «викликають сумніви» напередодні виборів, особливо парламентських.

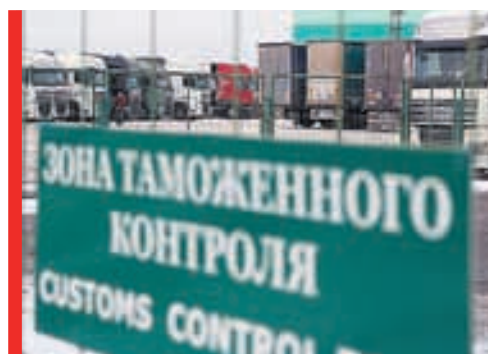
«З іншого боку, будуть там і фейкові персоналії, здатні потрафити смаку невідомого російського обивателя, типу «Зоряна» та «Шкіряка». У такому разі чисельний склад фігурантів санкційних списків насправді можна буде поділити надвоє», — підкреслив він.

Олексій Куц впевнений, що напередодні українських президентських і парламентських виборів головною метою санкційної політики Кремля є посилення тиску на ті українські еліти, які, озираючись на Москву, намагаються вести підклимні політичні ігри в себе вдома.

«Росії потрібно сформувати декілька консолідованих політичних проєктів, і для цього «санкційні різки» підійдуть якнайкраще. Адже очевидно, що від здійснення економічних і фінансових операцій з РФ залежать передусім ФПГ з південного сходу нашої країни», — підкреслив він.

Антоніна МІРОШНИЧЕНКО

ВВЕДЕНІ ОБМЕЖУВАЛЬНІ ЗАХОДИ ПРОТИ УКРАЇНСЬКИХ ЕКСПОРТЕРІВ БУДУТЬ УСЕ ЩЕ БОЛЮЧИМИ. ОДНАК СИЛА УДАРУ БУДЕ НАБАГАТО МЕНШОЮ

«Йдеться, по-перше, про блокування їхніх активів, які перебувають на території Російської Федерації, тобто про заборону здійснювати з ними будь-які дії, а по-друге, про заборону перерахування грошових коштів із території РФ», — пояснив він.

Утім, експерти однозначні в тому, що санкції РФ українській економіці серйозної шкоди не завдадуть. Адже основні секторальні обмеження вже відбулися раніше. Більше того, свідомі бізнесмени, розуміючи, що в країні йде війна, свої зв'язки з Росією припинили.

Однак розрив відносин із «братнім народом», «любов» якого має вияв у віджиманні наших територій і вбивстві наших громадян, — справа нешвидка. За даними Держстату, Росія досі є найбільшим торговим партнером України. Так, за минулий рік порівняно з 2016-м експорт до Росії збільшився на 9,6%, а імпорт з неї — на 39,9%.

На думку виконавчого директора Міжнародного фонду Блейзера Оле-

буде набагато меншою. Сировинні ринки — глобальні. Українські компанії, так само як і будь-які інші, можуть переорієнтуватися на нові напрямки», — підкреслив експерт.

За його словами, логіка путінського указу полягає не в покаранні за реальні дії тих чи інших українців, а швидше в загрози застосування цих заходів за «неправильні» дії.

«Уявіть, що на сцені є дві групи акторів. Перша група не має жодного стосунку до цього указу, а тому абсолютно індиферентна. Вона продовжуватиме обурюватися, гніватися, співчувати, веселитися, засмучуватися. Це своєрідна масовка. Друга група акторів — це ті, хто має стосунок до цього указу. Ось ця група складається з тих, хто відкрито робить бізнес у РФ або з РФ, і тих, хто приховує свої відносини з РФ. Головна інтрига стосується саме цієї «таємної групи».

Вона неоднорідна за своїм складом. У ній є і топові актори, і актори другого плану. Саме на неї спрямована увага автора п'єси. Саме ці актори

ГРА НА ПІДВИЩЕННЯ: міс Слоун розставила пастки

Фільм «Небезпечна гра Слоун» вийшов у прокат ще в 2016 році, але лише зараз достався до українських кінотеатрів. Чому? Невже фільм настільки поганий? Цими питаннями, напевно, переймаються багато кіноманів. Зрозуміти, в чому причина затримки, досить складно. Ясно лише одне — це чудова картина, що розповідає про закулісне життя американського політикуму. Ось тільки адресована вона не всім підряд, а лише тим, кому дійсно хочеться поміркувати.

Елізабет Слоун (Джессіка Честейн) — першокласна лобістка, яка спритно плете мережі та розставляє пастки. Вона майстриня маніпуляцій. Здавалося, міс Слоун може проштотувати будь-який закон, знайти будь-яку юридичну зачіпку для того, щоб досягти поставленої мети. Вона навіть крутіше культурної Олівії Поуп зі «Скандалу»! Про таку помічницю просто мріяв би Френк Андервуд із «Карткового будиночка».

Її життя — справжній забіг, в якому вона не може зупинити-

Виконавиця головної ролі Джессіка Честейн фантастична. Недарма ж за роль Елізабет Слоун її номінували на «Золотий глобус». Хоча можна було б і на «Оскар». І не тільки номінувати, але й вручити «золоту статуетку». Втім, наступного року у кіноакадеміків буде можливість виправитися: Честейн заслужила номінацію за роль у картині «Гра Моллі».

Але повернімося до її нинішньої героїні. Це просто неймовірно, наскільки Честейн пе-

видатного він не представив публіці. Хто б міг очікувати, що цей постановник зніме блискучий політичний трилер? Але у нього це вийшло! Більш того, Джессіка Честейн зобов'язана своєю участю в проекті саме Джону Меддену. Режисер не збирався проводити жодних кастингів і особисто вибрав актрису, з якою раніше працював у стрічці «Розплата».

Прочитавши короткий анонс, можна подумати, що цей фільм нудний, стомли-

ПРОЧИТАВШИ КОРОТКИЙ АНОНС, МОЖНА ПОДУМАТИ, ЩО ЦЕЙ ФІЛЬМ НУДНИЙ, СТОМЛИВИЙ І НАПХАНИЙ УСІЛЯКИМИ ЗАКОНОДАВЧИМИ ТОНКОЩАМИ, В ЯКИХ ПОТРІБНО СПЕЦІАЛЬНО РОЗБИРАТИСЯ, ЩОБ ЗРОЗУМІТИ, ПРО ЩО ЙДЕТЬСЯ. НАСПРАВДІ Ж КАРТИНА ВИЙШЛА ДУЖЕ ЛЕГКОЮ ДЛЯ СПРИЙНЯТТЯ, НЕЗВАЖАЮЧИ НА ВКРАЙ СЕРІОЗНІ ТЕМИ, ЯКІ В НІЙ ПІДНЯТІ

ся ні на секунду. Але героїні Джессіки Честейн все це подобається. Ось тільки цього разу перед нею стоїть завдання не з легких — протистояти збройному лобі. Тут можна і зупинитися: на карту поставлено надто багато і тепер Елізабет може поплатитися свободою за свою позицію. Її противники теж не дурні і знайшли лазівку в законі, завдяки якій міс Слоун можна запроторити до в'язниці мінімум на п'ять років! Але вона нізащо не здається. Більш того, ця дамочка веде свою гру, причому дуже небезпечно!

реконлива. Вона легко оперує різними термінами, говорить зі знанням справи, блискучо приймає рішення. Їй віриш беззастережно. І це не просто так далось: актриса дуже жваво цікавилася діяльністю американських лобісток. Можна сказати, що вона провела власне розслідування, вивчаючи їхні методи роботи, а також намагаючись зрозуміти, які вони в повсякденному житті.

Режисерське крісло в проекті зайняв Джон Медден, відомий по картині «Закоханий Шекспір». Але більш нічого

вий і напханий усілякими законодавчими тонкощами, в яких потрібно спеціально розбиратися, щоб зрозуміти, про що йдеться. Насправді ж картина вийшла дуже легкою для сприйняття, незважаючи на вкрай серйозні теми, які в ній підняті. Глядач зазирає за лаштунки американської політики і розуміє, як працює цей гігантський механізм. Разом із тим уся увага зосереджена на долі однієї героїні, за якою неймовірно цікаво спостерігати. Вона ж не просто акула лобі, передусім вона — жінка!

«ХЕЛЛОВІН 11» — продукт «фабрики глупства»

Кіношні боси продовжують знущатися над глядачами і паразитувати на колишньому успіху популярних франшиз. Вони то «Чужого», то «Хижак» тиражують... А зараз взялися за «Хелловін». Так, нещодавно глядачам презентували чергову частину колись популярного фільму жахів. Але навіщо?

У 1978 році нам показали першу частину «Хелловіна». Цей фільм жахів розповідав про те, як шестирічний хлопчик Майкл Маєрс жорстоко вбив свою сестру. Його помістили до психіатричної лікарні, в якій він пробув п'ятнадцять років. Весь цей час Маєрс просто сидів і дивився у стіну, не зронивши жодного звуку. Одного разу його перевозили до суду і жорстокому вбивці під час транспортування вдалося втекти. Він попрямував до свого рідного містечка і почав вбивати всіх, хто потрапив під руку. Вижила лише шістнадцятирічна Лорі Струуд (Джеймі Лі Кертіс). В кінці фільму Маєрсу, звичайно ж, вдалося втекти... Фінал залишився відкритим. Зрозуміло, що сценаристи це зробили навмисно.

Для того часу «Хелловін» був досить видовищним, незвичайним і дійсно страшним. Тому не дивно, що історію вирішили продовжити: в 1981, 1982, 1988, 1989, 1995, 1998 і 2002 роках виходили продовження фільму жахів. Далі відбулося перезавантаження, і нам показали ще дві серії — в 2007-му і 2009-му. Але всі ці сиквели, триквели і так далі обернулися справжньою катастрофою. І вкрай складно зрозуміти, для чого нам у 2018 році спробували знову втюхати «Хелловіна».

У новому фільмі — нічого нового: Майкл Маєрс знову тікає під час перевезення до іншого лікувального закладу. Сценаристи тут нас просто вбили. Невже глядачі настільки дурні, а персонажі настільки тупі? Чому потрібно використовувати один і той самий шаблон? Чи розрахунок був на те, що представники нинішнього покоління, яким цей жанр міг би бути цікавий, просто не дивилися фільм 1978 року? Але ж це класичний слешер (піджанр фільму жахів, який оповідає про вбивць-психопатів).

Отже збігає маніяк і продовжує вбивати всіх без розбору. Але, звичайно ж, його головна

мета — героїня Джеймі Лі Кертіс, яку він так і не зміг убити в цих численних попередніх частинах (актриса зіграла в добрій половині продовжень). Але Лорі Струуд готувалася сорок років до цієї сутички і, звичайно ж, готова дати відсіч вбивці. Більш того, вона має намір покінчити з цією історією. Її зрозуміти можна. Скільки вся ця каламуть триватиме? Актриса нині не так затребувана в кіно, як це було раніше, але не можна ж опускатися на саме дно! Хоча, здається, дно вона вже пробила.

До того ж сумно, що нинішні сценаристи не спромоглися переглянути попередні десять частин. І такого накрутили... У фільмі безліч ляпів і неспівпадінь. Утім, і в минулих частинах мало хто стежив за хронологією, деталями і фактами...

Режисер Девід Гордон Грін теж відпочивав у затінку: не напружувався, не намагався вдихнути в проект нове життя. І найголовніше — надати тому, що відбувається, хоч якийсь сенс. У наш і без того жорстокий час такі картини здаються вельми недоречними.

Хочеться лише сподіватися на те, що із цією франшизою буде покінчено раз і назавжди. Загальні збори всіх десяти частин склали трохи більше трьохсот мільйонів доларів. Небагато збере і новий «Хелловін»... І справді є надія на те, що продюсери нарешті зупиняться.

Втім, це аж ніяк не гарантує нам, що невдовзі не з'явиться нова частина ще якоїсь популярної франшизи. Ось просто само собою напрашується, що в найближчому майбутньому нам представлять тринадцятий фільм із серії «П'ятниця, тринадцяте». І цифри зійдуться. Або покажуть десяту ювілейну серію «Жаху на вулиці В'язів». Ви гадаєте, це жарт? Криза ідей штовхає і не на таке. І буквально на наших очах «фабрика мрій» перетворюється на «фабрику глупства».

Сторінку підготувала Євгенія ПРОРИВАЙ

Президент Туреччини Реджеп Ердоган розглядає справу про вбивство оглядача газети «Вашингтон пост» Джамала Хашоггі як можливість для того, щоб стриножити Саудівську Аравію, свого регіонального і релігійного суперника.

Ердоган привернув увагу всього світу до цієї жахливої події і вперше детально обговорив це питання у промові, зверненій до членів своєї партії. Він назвав цей інцидент «навмисним вбивством» і виклав хронологію того, що сталося. Він також вимагав, щоб саудівці надали більше деталей — багато питань досі залишаються без відповіді, — а також екстрадували 18 затриманих підозрюваних для того, щоб вони постали перед судом у Туреччині. А ще висловив припущення про те, що вбивство Хашоггі, що сталося у консульстві Саудівської Аравії в Стамбулі, керував принц Мухаммед або хтось із числа близьких до нього людей.

Настільки відкритий виклик на адресу Саудівської Аравії, регіональної держави, що підтримує тісні відносини з президентом Трампом і його зятем Джаредом Кушнером, є сміливим кроком. Чого розраховує домогтися Ердоган?

Малоймовірно, що він був сильно вражений вбивством цього журналіста, з урахуванням послужного списку Ердогана щодо незаконного переслідування журналістів і обмеження свободи преси. Торік організації, що спостерігають за дотриманням свободи масової інформації, знову назвали Туреччину головним у світі порушником свободи преси через арешт журналістів.

А якщо йдеться не про свободу преси, то які ж принципи захищає Ердоган? Він, звичайно ж, обурений тим, що іноземна держава здійснила таке нахабне вбивство на те-

Яку гру провадить Туреччина?

риторії Туреччини — у Стамбулі, рідному місті турецького президента, куди Саудівська Аравія направила команду кілерів із 15 осіб для вчинення цього злочину.

Можливо, Ердоган, як про це говорили американські офіційні особи та інші експерти, намагається використати це вбивство для вимагання грошей у Саудівської Аравії для підтримки ослабленої турецької економіки в обмін на допомогу у відведенні підозр від саудівського режиму. Турецька ліра постійно падає, а інфляція збільшується, що обмежує можливості турецьких робітників і уряду країни.

Хоча цей сценарій не був реалізований, зберігається можливість досягнення певного варіанту саудівсько-турецького компромісу щодо того, щоб тримати в таємниці решту деталей вбивства...

Виголошеною минулого тижня промовою Ердоган поставив на карту власну репутацію, заявивши, що саудівська версія подій — про те, що це вбивство нібито стало результатом «неконтрольованої операції» або несподіваної бійки, — є брехнею. (Наприкінці того дня навіть президент Трамп погодився з тим, що таке пояснення було «найневдалішою спробою сховати кінці у воду»).

Все це залишає простір для укладення угоди між Туреччиною і Саудівською Аравією.

«Він просто торгується і підвищує ціну», — сказав один дипломат, маючи на увазі поведінку Ердогана.

Якщо турецький президент стверджує, що володіє якими-сь доказами, про які повідомляється у пресі, — йдеться про аудіозапис вбивства або про якусь іншу розвідувальну інформацію, — то він може мати кошти для того, щоб пустити під укіс принца Мухаммеда, 33-річного головно-спадкоємця престолу.

Насправді це і може бути справжньою метою Ердогана. Найімовірніше, він розглядає вбивство Хашоггі як можливість прострелити коліно своєму регіональному супернику і використати ситуацію, що склалася, для реалізації своєї мети — зробити Туреччину домінуючою сунітською мусульманською державою. Він плакає мрії про те, щоб правити оновленою Османською імперією.

Хоча подібний варіант дехто вважає можливим з точки зору політичного впливу, видається сумнівним, що Ердоган може якийсь значно розширити територію Туреччини, хоча він і ввів війська на північ Сирії для боротьби з тими, кого вважає курдськими сепаратистами, що становлять загрозу кордонам Туреччини.

Ердоган підтримує угруповання «Брати мусульмани», яке виступає на боці популістського варіанту ісламу і

надало допомогу на виборах в Єгипті і Тунісі. Саудівці називають угруповання «Брати мусульмани» терористичним і вважають його такою формою правління, яка становить загрозу для спадкової влади.

Крім того, Ердоган має зв'язки з Іраном, головним суперником Саудівської Аравії, а також з Катаром, який королівство саудитів і інші арабські нації бойкотують через політичну суперечку.

Пан Ердоган перебуває при владі вже 15 років, і весь цей час він зміцнює свій режим всередині країни, кидая до в'язниці дисидентів і знищує незалежні засоби масової інформації. Однак у період кризи його позиції виявились ослабленими. Туреччина перебуває на межі економічної кризи і дипломатичної ізоляції в результаті поганого управління, застосування жорстоких авторитарних методів, корупції і зневажливого ставлення до верховенства закону. Його країна віддалилася від США, які ввели санкції через затримання американського евангельського пастора, випущеного на свободу на початку жовтня, а також від інших союзників по НАТО в Європі і опинилася в ізоляції.

*The New York Times, США
(Матеріал публікується зі скороченнями)*

Червоні дивани: британські лорди на російській зарплатні

Депутати Палати громад Великої Британії вимагають, щоб пери в парламенті відмовилися від своїх фінансових інтересів, пов'язаних із Росією, на тлі зростання агресії Москви.

Депутати та активісти, які борються за підвищення прозорості, вимагають також переглянути і зробити більш жорсткими умови Кодексу поведінки лордів у парламенті. Зокрема, пропонується посилити ті пункти, які стосуються зв'язків з іншими країнами.

Ці заклики пролунали після розслідування «Таймс», під час якого було з'ясовано, що деякі пери у Палаті лордів тісно пов'язані з Росією. І ці зв'язки вони підтримували навіть під час атаки з отрутою «Новачок» у Солсбері.

Лорд Скіделскі, який обіймає посаду у верхній палаті британського парламенту, виявився одним із членів Ради директорів російської компанії «Роснафта». У 2014 році він виступав у Палаті громад і протестував проти введення санкцій щодо Росії після анексії українського Криму.

Лорд Понсонбі Шелбредський — член Лейбористської партії. У реєстрі депутатів він зазначив, що входить до ради директорів російської нафтогазової компанії RNG Joint Stock Company, а також її батьківської фірми Eastsib. Остання зареєстрована на Кіпрі, але діє в Росії.

Лорд Траскотт отримує гроші як голова консультативної ради Russian Gold Fund, які інвестує в приватні акції. У січні британський дворянин називав

«фантазією» твердження, що Росія може влаштувати атаку проти країн НАТО. Він також закликав Лондон покращувати відносини з Кремлем. Його дружина — Світлана Чернікова — дочка російського полковника. Лорд Траскотт у коментарі «Таймс» наполягав, що Russian Gold Fund — це нібито не російська компанія і в ній «немає російських грошей».

Викриття розлютило британських парламентаріїв. Депутат палати громад від Консервативної партії Боб Сілі закликав лордів, які працюють на ворожі країни, відмовитися від права брати участь у засіданнях парламенту.

*Люсі ФІШЕР
The Times, Велика Британія*

ДОРОГІ НАШІ ЧИТАЧІ!

Наразі оформити передплату на газету «Вечірні Вісті» можна тільки через редакцію.

Сплатити передплату на газету «Вечірні Вісті» ви можете в будь-якому відділенні державного або комерційного банку України за квитанцією.

Якщо ви хочете отримувати газету з наступного місяця, вам необхідно сплатити передплату до 10 числа поточного місяця.

ВАРТІСТЬ РЕДАКЦІЙНОЇ ПЕРЕДПЛАТИ:

Мова	Індекс	Періодичність виходу	Вартість передплати (1 місяць)
Рос	23115	Пн	25 грн
Укр	49450	Пн	25 грн

«Вечірні Вісті» — газета для усіх поколінь!
Тел: (044) 359-04-54

Сума: 150

Платник: Петренко Розалія Юхимівна

Місце м. Одеса

проживання: вул. Канатна, 38, кв. 42

Отримувач: Назва: ТОВ «Електрамолл Україна»

Мушкет: АТ «УкрСиббанк»

Код: 36632284

Розрахунковий рахунок: 26007403798200

МФО банку: 351005

Призначення платежу: Передплата газети «Вечірні Вісті» інд. 49450, 6 міс.

Головний редактор — Анна СПІВАК, відповідальний секретар — Олексій СОКУР

Свідоцтво про держреєстрацію КВ №21058-10858 ПР від 14.11.2014 р.

Редакція: м. Київ, бул. Лесі Українки, 26

Пишіть на адресу: ТзОВ «Структура ІТ», а/с 155, м. Київ, Україна, 04080

Засновник і видавець: ТзОВ «Структура ІТ»

Тел: (044) 359-04-54 e-mail: gazetavv@ua

Газету надруковано ТзОВ «Мета-Поліграф» 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14

Замовлення № 0123456789

Наклад 10 386 прим.

Рекомендована ціна 3 грн 50 коп.

Передплатний індекс: 49450

Відповідальність за матеріали у рубриці «Точка зору» несуть автори текстів.

При використанні публікацій посилення на газету «ВВ» обов'язково.

Відповідальність за зміст рекламних матеріалів несе рекламодавець.

